

Panor. super secunda Primi.

gio pbuit, & concessit, nō homo sed Deus separet, quos Ro-
manus Pontifex, qui vices Dei gerit in terris, autoritate
diuina diffoluit. Ne ergo facti peruersitas trāseat psumptio-
ribus in exemplum, quod non potest non esse notoriū, p-
cipit illi epō, vt administrationē illius ecclesię poenitus dere-
linquat, sed quia canonici prorsus illicite vota sua contule-
runt in ipsum, vt in eo puniantur, in quo peccauerūt, ipsos
eligendi potestate hac vice suspensos denunciāuit, quia ve-
ro Hildesemen. ecclesiam improbe dereliquit, p-cepit
ei papa, ne ad ipsam vterius reuertatur, & carcat propria,
vt nec illis p-uideat, quos per superbiam spreuit, nec illis,
quos per auaritiā concupiuit. B. In tex. ibi, in euange-
Mat. xix. Ratio non superflue repetitur hic, & in c. seq. inf.
1 c. prox. t. No. q. licita v-argumentatio de spūali iuramento
ad carnale, de quo per Io. And. in c. tug. inf. de spon. t. No. q.
reseruata Deo, videntur seruata papę eius Vicario. t. No.
q. concessum sub nomine proprio in materia, quę est talis
naturę, vt transire debeat ad successorem, intelligitur potius
concessum dignitati, quam personę. Ex hoc etiam no. q. in
ponderanda dispositione, an cēsenda sit personalis, vel rea-
lis, magis attendi debet natura materię, quam verborum
a expressio, facit quod dictum est in c. i. sup. e. & quod no. p.
Bar. in l. pen. ff. de ser. leg. & l. si communis seruus, ff. de stip.
seruo. & l. post mortem. ff. quando ex fa. tu. facit quod no. j.
de instit. c. cum venisset. No. argumentum pro antiquita-
te veneranda, ad idem quod habetur in l. super. ff. de iure
4 immu. t. No. q. factum a papa, & a vicario Christi, censetur
5 factum a Deo cuius locum papa tenet in terris. t. No. q. tran-
slatōem, & quęlibet eius dispensatio debent habere in se vti-
litate, vel necessitate, alias non est dispensatio, ut con-
fuevit dici in c. de multa. inf. de p-eben. facit quod not. i. q.
6 7. c. requiritis. S. nisi rigor. t. No. q. episcopi transmissi ad al-
teram ecclesiam factum, non potest esse non notorium, &
hoc ideo, quia talis transitus cōsuevit fieri multitudine po-
puli concurrente, vt docet experientia. Et ex hoc not. q. fa-
ctum a stus transeuntis transire potest in notoriū, b. licet la.
Bu. aliter dicat in auth. qui semel. C. quomodo, & quando
iudex. possit tamen dici, q. hic habebat causam manentē,
inquantum perseuerabat in ipso transitu, seu in ecclesia ad
7 q. transierat. t. No. q. in notoriis videtur posse ferri senten-
tia parte non citata, quod intellige secundum no. in ca. cū
d sit Romana. ad fi. inf. de appel. ad fi. inf. de iurei. c. ad nostrā,
8 il 3. & per Io. An. inf. de ver. sig. c. ex parte. t. No. secundum
vnum intellectum, q. alligatus alteri ecclesię matrimonia-
liter, non potest licite eligi, sed debet postulari, vt plene le-
gi. & no. sup. de postu. prela. c. fi. No. q. eligentes sunt priuā-
di, seu suspendendi potestate eligēdi. No. illud verbum vul-
gatum, q. qs puniri dēt in eo, in quo peccauit, facit q. habe-
tur. inf. de temp. ordi. c. literas. No. quod dictum est in sum-
ma. & no. rationem, q. ponitur hic circa fi. Ex qua no. super-
biam, & auaritiā reprobam. t. In glo. in ver. Antiquitas.
in fi. Ex antiquitate dicimus ēt tribui titulū. inf. de verb. fi.
c. sup. quibūdā, & l. hoc iure. S. ductus aque. ff. de aqua quo.
& est. & c. i. de p-erip. in 6. sed contra antiquitatem facit
q. habetur in l. 2. 3. post hos. ff. de orig. iuris. vbi libri. Tube-
ronis parum fuerūt approbati, quia antiquo sermone fuit
v-
sus, facit etiam quod habetur in l. i. S. si v-
falsi. vbi Aristo. a veterum opinio. recessit. Potes dicere, q.
hic tangit Io. An. q. non est recidendum ab antiquitate, nisi
ostendatur error euicens, facit q. habetur xix. dist. cap. ita.
vel nisi ex causa mutetur, vel reformetur per se, q. habetur.
sup. de consue. ca. cum consuetudinis, & l. vni. C. de v-
transfor. In glo. in ver. Vicem Dei. ibi pro ratione voluntas
Supple in his, quę sunt iuris. diuini, per ea quę habentur in
10 c. nā est. inf. de voto, & sup. de consue. c. fi. t. In glo. ibi, Cur
ita facis? nam nemo potest corrigere papam nisi incideret
e in heresim. t. Nam tunc potest deponi per Concilium ge-
11 nerale. xl. dist. c. fi. papa. In glo. in ver. Notorium, in fi. Aduer-
te tamen, q. sufficit notorium esse factum cum licentia, &
actio seu concessio se habeat per accidens, in qua grauabā-
tur onere probandi, vt patet in c. hic alleg. tales etiam cir-
cūstantiā habent se ex accidenti, vnde non impediunt ef-
fectum notorii, vt no. voluit Inno. in c. tua. inf. de coh. cle.
& muli. Pro hoc facit etiam iste tex. cum gl. & sic etiam vi-
detur, q. non impediatur processus facti notorii, licet alle-
gentur aliquę circūstantiā, quę non sunt notorię, quod
tene menti. In glo. in ver. illicite, postulando Hildesemē. epi-
scopum, sed fecerunt illicite recipiendo sine licentia papę.

& secundum hoc non elegerunt, sed postulauerunt. posset
etiam intelligi, prout sonat litera, q. illicite fecerunt eligen-
do, quia alligatus alteri ecclesię non debet eligi sed postu-
lari. sup. de postu. prela. c. fi. In glo. in ver. Suspendimus. in ti.
& plus v- q. debet exponi, priuatos denunciāmus, p. ca.
quę habentur in d. c. bonę. il. i. Sed potes dicere, q. possunt
12 dici suspensi. t. Extra glo. dicit Io. An. post Inno. p. poena, de
qua hic ad fi. videlicet vt priuatur prima ecclesiā, & etiam
secunda, procedit quando dimisit primam sine licentia, &
simpliciter transiit ad aliam sine licentia. nam alias priuā-
tus esset solum illa, in qua licentiam non obtinuit, ne poe-
na plus extendatur, quam delictū, ar. eorum, quę habentur
13 in c. quę sunt, inf. de his quę sūt a ma. par. cap. t. Tangit etiā
hic Io. An. an transiens ad secundam ecclesiam absque licē-
tia sit priuatus ipso iure. & dicit q. non; sed priuandus est p.
sententiam, & ideo remanet Episcopus prioris ecclesię, &
priores clerici adhuc ei obedire tenentur antequam priue-
tur per sententiam. Facit q. habetur 28. q. 4. ca. nonne. Idem
dicit, vbi renunciatio fit, quę nō tenet. inf. de renuncia. c.
quod in dubiis, & per hoc patet, q. non perdit ecclesiam ex
solo transitu, sed ex superioris ratihabitione. Et hoc potest
procedere in Episcopatibus, quibus non potest renunciari
absque licentia papę etiam religionis fauore, sed in benefi-
ciis curatis hodie seruari debet, quod habetur in c. de multa
inf. de p-eb. & cap. eum qui, de p-ebend. lib. 5. Dicit etiam
14 hic Io. An. t. q. per sententiam laram contra aliquem, nō ita
tim perditur dominium rei, per id q. habetur Instit. de offi.
iudicis. S. si licet circa iura sententia itatim suum consequa-
tur effectum. l. seruorum. S. fia. & l. quod ad statum, ff. de pe.
& l. furti in princ. cum ibi no. ff. de his qui no. int. & l. nemo
poteit. ff. de fur. & de hac materia tangit Io. An. post Inno.
5 in c. cum nostris. inf. de concessio. p-eb. t. Vltimo hic dicit
Io. An. post Boa. q. cum alligatus alteri ecclesię non possit,
ad aliam assumi, nisi per postulationem, quod non poterit
administrare etiam in ecclesia vlttramontana, etiam si fue-
rit concorditer postulatus. Nec ob. decretalis in c. nihil. su-
pra de ele. q. illa loquitur, in ele. non autem in postulatione,
q. tene menti pro limitatione, & declaratione, dictę de-
creta. & c.

ADDITIONES.

- a Verborum expressio. Adde Fed. conf. 176.
- b In notorium. Adde Fran. Arc. conf. 165.
- c In notoriis. hoc tenet B. l. in l. executorem, in antep. col. C. de exe. rei. in glo. Ba. & Salan. l. additos, C. de app. B. l. in l. raptores. C. de epi. & c. i. & in l. ad ditos, C. de epi. aud. Abba. in ca. inf. de cau. pol. & prop. col. 2. facit. na. per Bar. in l. habentem, in h. fi. de p-eb. & tex. in cap. contulit, & cap. opoint. inf. de appel.
- d Non citata. Adde lat. Fran. Arc. conf. 165. prox. alle.
- e Adde Bal. in addita. Spe. in de noto. criuer. in notoriis. eundem in eius marg. ad Bal. in ver. monito. iur. 3. Inno. in ca. uan. i. col. in glo. in ver. notoriū, de coh. cle. & multo. An. in ca. uan. i. col. 3. de iurei. & in c. cum si. Roma. de app. & Pet. de Suz. in l. i. uer. p. n. licet Bal. ibi contrarius, & male tenent contrarium in l. cum fratre, col. in prin. uer. si dabitur conuente. C. de his qui ut indig.
- f N. si incideret in heresim. Adde Arc. in c. qui contra pacem. 1. q. 1. & Fel. in c. cum quidam, col. 2. uer. 2. declaratio de iur. iur. & quor. rebus conuictus deponatur, dicit post glo. in c. p-azul. 2. q. 1. quod duob. licet maior requiratur, teltum numerus ad condemnationem. Car. aut. episcopi, ut per d. gl.

S Y M M A R I U M.

- 1 Licetum est arguere de matrimonio carnali ad spirituale.
- 2 Quos Deus coniunxit, homo non separet.
- 3 Matrimonium spirituale contrahitur inter electum, & ecclesiam median-
tibus eligentibus.
- 4 Matrimonium spirituale potest diuidi in tres partes.
- 5 Episcopus solus debet deferre anulum, inferiores prelati non nisi ex pri-
uilegio.
- 6 Abbas exemptus non potest transire nisi cum licentia papę, si non est
exemptus, potest cum licentia superioris.
- 7 Indulgentia contra ius stricte intelligenda est sed late interpretatur cōtra
concedentem dignitatem.
- 8 Permissio transitu ad maiorem dignitatem, non est permissio ad mino-
rem.
- 9 De effectu istorum uerborum, dum tamen.
- 10 Matrimonium spirituale habet partes quatuor in se.
- 11 Matrimonium carnale per copulam, & spirituale per consecrationem re-
cipiunt consummationem.
- 12 Quod maius est, aliquo respectu potest esse minus.
- 13 Ecclesia parochialis potest conferri in titulum non sacerdotis, sed non in cō-
mendam.
- 14 Quomodo facilius dispensatur in maiori dignitate quam in minori.